

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 121/2023
22.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Бате Цветковића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Немањом Симићевићем као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 1. у вези члана 61. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Томовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К.бр.105/19 од 18.11.2022.године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр.214/22 од 23.12.2022.године, у седници већа одржаној дана 22.02.2023. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Томовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К.бр.105/19 од 18.11.2022.године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр.214/22 од 23.12.2022.године, у односу на повреду закона из члана 438.став 2. тачка 1) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу одбацује.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу К.бр.105/19 од 18.11.2022.године, окривљени АА је оглашен кривим да је извршио продужено кривично дело шумска крађа из члана 275. став 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 80.000,00 динара.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име судског паушала плати износ од 20.000,00 динара, као и на име осталих трошкова кривичног поступка износ од 69.740,00 динара. Окривљени је обавезан и да оштећенима ББ и ВВ, на име трошкова кривичног поступка, исплати износ од 224.250,00 динара, као и да оштећеној ББ, на име накнаде штете, исплати износ од 8.194,00 динара, а оштећеној ВВ износ од 25.368,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 бр.214/22 од 23.12.2022.године, потврђена је пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К.бр.105/19 од 18.11.2022.године.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Томовић, због повреде закона из члана 392. став 1. у вези члана 68. став 1. тачка 10), 438. став 2. тачка 1) и 507. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев као основан, укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцена навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Томовића је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног истиче да се побијане пресуде заснивају на доказу на којем се по закону не могу заснивати, а ради се о исказу сведока ГГ, без ког доказа не би била донета иста пресуда. Бранилац наведено образлаже тиме да је одредбом члана 40. став 2. Закона о шумама прописано да је чувар шума службено лице које врши послове чувања шума, а чланом 41. истог закона су прописана законска овлашћења чувара шума, у које не спада и саслушање осумњиченог. Како се наведени сведок у предистражном поступку и на главном претресу изјашњавао о садржини разговора са сведоком ДД и садржини разговора окривљеног са полицијским службеницима, што у суштини представља обавештење прикупљено од грађана, на ком обавештењу се не може засновати судска одлука, на тај начин је сведок ГГ, као чувар шума, односно службено лице, изнео садржину разговора са сведоцима, што не спада у круг његових законских овлашћења прописаног Законом о шумама.

Исти наводи захтева били су истакнути у жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Томовића, те били предмет разматрања Вишег суда у Чачку који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Основног суда у Горњем Милановцу К.бр.105/19 од 18.11.2022.године. Виши суд у Чачку, као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни два, девети став своје одлуке Кж1 бр.214/22 од 23.12.2022.године изнео јасне и довољне разлоге, а које Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге и упућује.

У осталом делу, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 2. у вези става 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети

ако је правоснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу, повређена одредба кривичног поступка и то прописане чланом 485. став 4. ЗКП или ако је на чињенично стање утврђено у правоснажној одлуци погрешно примењен закон. Право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости због повреде ЗКП је ограничено таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом (члан 485. став 4. ЗКП) те се захтев може поднети због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У осталом делу захтева, бранилац окривљеног наводи да с обзиром да је на главном претресу заменик јавог тужиоца изменио оптужни предлог, првостепени суд је сходно одредби члана 392. став 1. ЗКП, морао позвати окривљеног да се изјасни о измењеном оптужном акту. Међутим, на главном претресу одржаном дана 15.11.2022. године није био присутан окривљени, на који начин је повређено право окривљеног на одбрану из члана 68. став 1. тачка 10) ЗКП. Бранилац такође истиче и да с обзиром на чињеницу да је као доказ у поступку коришћен записник са наведеног главног претреса, нису испуњени законски услови из члана 507. став 2. ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да се нижестепене пресуде побијају због повреде одредбе чл. 392. став 1. у вези члана 68. став 1. тачка 10) и 507. став 2. ЗКП, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Томовића у овом делу оценио недозвољеним.

Са свега изложеног, а на основу одредаба члана 491. став 1. и 2. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у ком је одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић